

der efter den høitærede Ministers Svar ikke kan forventes, at der fra den Side bliver taget fat paa Sagen — jeg tror, at de Udtalelser, vi have hørt fra den Side, ikke give synderligt Haab i den Henseende — saa har jeg en Bøn, jeg gjerne vilde have udtalt overfor det høitærede Thing. Jeg tror, det kunde have sin Betydning her, at de Herrer, som muligvis være samme Anskuelse som jeg, og som ønske, at der bliver foretaget Forandring og Forbedring ved disse Stylsætningsforhold, ved denne Leilighed tilkjendegive deres Sympathi for Sagen og Tilslutning dertil ved at vedtage en Dagsorden, som udtaler sig derom. Jeg vil derfor tillade mig at indgive en saadan til den høitærede Formand.

Beth: Det er ikke min Hensigt at forsøge at fordybe mig i Oprindelsen til de Forskjelligheder, der bestaa i de Forhold, som idag have været Gjenstand for Dmte. Medens Skovene paa et tidligere Tidspunkt, der ikke ligger længere tilbage, end at vi Eldre paa intrent kunne erindre det, ikke gav nogen synderlig Indtægt, har der i de sidste Par Menneſkealbre udviklet sig en Industri, som af Skovene giver en meget betydelig og stedsfugende Indtægt, nemlig Træhugst, Hugst saavel af Savntræ som af Brænde. Denne Hugst giver jo nu en saadan Indtægt, at man for et halvt Hundrede Aar tilbage ikke havde nogen Anelse om, at der kunde udvindes et saadant Belsøb af Skovene, og det forekommer mig da ganske naturligt, at man søger at beskaffe denne Industri paa tilsvarende Maade, som saaledes nu har udviklet sig, og naar der tales om Erstatning, har jeg meget vanskeligt ved at forstaa de Synspunkter, paa hvilke man har forsøgt at begrunde, at Erstatning overhovedet skulde gives, eller at der kunde være Tale om en saadan. Naar jeg tænker paa andre Industrier, der have udviklet sig, f. Ex. Bæterfisk-Bryggerier, hvor der jo ogsaa kan være Tale om, at En eller Anden har kjøbt et Bryggeri eller anlagt en Kapital deri i de og de Forventninger, generer man sig, saavidt jeg veed, ikke det Mindste for uden videre at foreslaa en Bestatning af denne Industri. Jeg skal naturligvis ikke komme videre ind derpaa, da det ligger udenfor, hvad der idag staar paa Dagsordenen; men jeg har kun nævnt det for som Exempel at oplyse, at jeg tror, at man ellers ikke viser en saa overdreven Naansomhed, som der er Tale om at beskaffe Industrier, som enten ere nye eller dog have taget en Udvikling et Opsving, der staar i stor Modsætning til, hvad de tidligere have givet ind. Det forekommer mig altsaa ligesom at være stemmende med simple Retferdighedskrav, at der skattes af en saadan Indtægt baade til Stat og til Kommune, og det har ikke været mig muligt at se, hvorledes man har kunnet ville gjøre gjældende, at Kommunerne istedetfor at have Byrder af Skovene nu skulde have Indtægter deraf. Jeg

tror ikke, der kan være Tale herom, idet netop Skovene foranledige store Byrder for Kommunerne, dels ved Udgifter til Veie, dels ved Udgifter til Fattigvæsen, endvidere til Skolevæsenet o. desl. — dette skal jeg imidlertid ikke komme nærmere ind paa. Der er en Betragtning, som blev fremsat af den høitærede Finantsminister, som jeg maa tilstaa, forbausede mig, og den forbausede mig saa meget mere, som jeg ikke tror at feile i, at den ærede Finantsminister netop allerede fra Fortiden er Jagmand paa dette Punkt. Den ærede Minister udtalte, at hans Standpunkt allerede fra Fortiden med Hensyn til Skovene havde været dette, at man skulde have Frihed med Hensyn til Brugen af Skovene, med andre Ord Stovtungen skulde ophæves, det vil sige Fredskovsforpligtelsen, saaledes at man kunde benytte Skovene saaledes som man vilde, altsaa hugge saa meget i dem, som man ønskede; og maatte hugge dem helt bort. Jeg tror ikke at have misforstaaet den ærede Finantsminister i, at det var det, han mente. Jeg tror ikke, at det kan være Noget ubekjendt, der har forsøgt at sætte sig ind i Betingelserne for de klimatiske Forhold, at Stovbestanden spiller en overordenlig stor Rolle med Hensyn til de klimatiske Forhold. Man har jo paastaet, at Jyllands Heder ere opstaaede derved, at Skovene, som i sin Tid skulde have staaet derpaa, ere blevne tilintetgjorte. Jeg tør ikke garantere for, at det forholder sig saaledes eller idetmindste overalt saaledes, det har jeg ikke i tilstrækkelig ogie undersøgt; men saa meget vil i ethvert Tilfælde ligge udenfor al Tvivl, at Bevogningen med Skov af Jyllands Heder eller dog Størstedelen af dem vilde have en ganske overordenlig Indflydelse paa Jyllands klimatiske Forhold i det Hele. Det er mig bekjendt, at i Frankrig, i Urdennerne, hvor man ikke har havt Die for disse Hensyn og ikke har sørget for, at Skovene bleve skaarne i forspden Grad, men borthuggede dem, har man opnaaet i saa høi Grad at forandre de klimatiske Forhold, at Betingelsen for hele Driften og for Bebyggelsen og Benyttelsen af disse Egne har forandret sig paa en høist ugunstig Maade. Skulde jeg nævne et Exempel, om ikke herhjemme fra saa dog fra vore Besiddelser, saa tror jeg, man kan sige, at Grunden til de vanskelige Fugtighedsforhold eller den Mangel paa Fugtighed, der nu findes paa St. Croix, ligger i, at man hensynsløst borthuggede den paa Den værende Urskov, som fandtes dengang, da Den overgik til den danske Regjering. En passende Bevarelse af en Del af denne Skov vilde, derom tror jeg ikke, man kan reise noget Spørgsmaal, have haft en særdeles stor Indvirkning paa Klimaet paa St. Croix og navnlig for en stor Del forhindret de Kalamiteter, som man nu lider under. Der kan jo vel ikke være Spørgsmaal om Andet, end at, dersom man gik til her i Danmark at give Frihed til at hugge Skovene